

Yerkürenin hayatı ve ruhu

Tuba Hanım: “Hakikat Çekirdeklerinden ‘Küremiz hayvana benziyor; asar-ı hayat gösteriyor..” cümlesiyle başlayan 105. maddeyi açıklar mısınız?”

YERKÜREDEN HAYAT FIŞKIRIYOR

Risale-i Nur’un ekser yerinde hayatla vahdet birlikte ele alınır. Hatta vahdetin, yani Kâinat Hâlık’ının birliğinin en açık delillerinden birisi olarak hep hayat nazara verilir. Üstad Bedüzzaman, hayatı bazen kâinatla, bazen risâletle, bazen Kur’ân vahyi ile ve bazen de tevhidle öylesine iç içe işler ki, bu kavramlar neredeyse kardeş olurlar veya biri diğerini ispatlar, ya da her birisi kâinatın bir büyük ruhu olarak Cenâb-ı Hak’ın vahdaniyetine imza atarlar.

Bahsettiğiniz maddede yer küremizin hayvana benzediği, çünkü her yanından hayat fişkırdığı ve hayat emareleri gösterdiği; yumurta kadar küçülmesi halinde bir nevî hayvan olacağı; ya da bir mikrop, yer küremiz kadar büyüdüğü takdirde aynen yer küremize benzeyeceği beyan edilir.

Ve ardından, hayattan ruha intikal edilir. Yerkürenin hayatı varsa, ruhu da vardır.

Çünkü yerküre boş değildir! Yerkürenin ve hatta kâinatın her bir küresinin öylesine akıllı, isabetli ve istikametli hareketleri ve davranışları vardır ki, hayat, ruh ve şuur bu küreler için de, koca âlem için de, dev kâinat için de öyle uzak ve ulaşılmaz şeyler değildir! Öyleyse, İlâhî emre mazhar ve muhatap olan âlem, bir büyük insandan farksız olmalıdır!

Nitekim âlem insan kadar küçülse, yıldızları insanın vücut zerreleri ve cevherleri hükmüne geçecek; kendisi de şuur sahibi bir canlı hüviyetini kazanacaktır! Allah’ın böyle hayat ve ruh cevheri taşıyan çok mahlûkatı vardır.¹

AHİRET HAYATININ HİÇBİR ZERRESİ ÖLÜ DEĞİLDİR

Saîd Nursî Hazretleri bu hususu bir âyetin zımında Sünûhat’ta da ele alır. Cenâb-ı Hak: “Âhiret yurdu var ya! İşte asıl hayat o!”² buyurarak, hakikî hayatın âhiret hayatı olduğunu; hatta âhiretin hayatın ta kendisi bulunduğunu; başka bir ifadeyle, âhiret hayatının hiçbir zerresinin “ölü” olmadığını bildirmektedir. Bedüzzaman, bu âyetin dehşetli bir sırrı açtığını; yani bu âyette, bu çokluklar âleminin başlangıcının

vahdet olduđu gibi, nihayetinin de vahdete gittiđinin “hayat”la ifade edildiđini kaydeder.

Öyle ki, kâinata serpilmiş hayat katreleri ve pırıltıları, bir umumî hayatı göstermektedir. Zira hayat, hayat-ı ezeli olan Cenâb-ı Hakk’ın hayatının daimî tecellisinden başka bir şey değildir.³

Hayat öyle bir ezeli tecellidir ki, bütün âlem hayatın etrafında âdeta bir daire teşkil etmiş ve hayatı merkezine almıştır. Yani her şey hayatın etrafında mekik dokumaktadır. Bütün mevcudat hayata bakmakta, hayata hizmet etmekte ve hayat için lâzım olacak şeyleri

Yani kâinatın Hâlık’ı, kâinattan “hayat” istemektedir.⁴

DÜNYA CANLILARI: HAYATIN EĞİTİM KİşLALARI

Zerrelerin baş döndürücü hareketlerle hayvan, insan ve bitki hayatına bir misafirhane, bir kışla ve bir mektep gibi girerek hayatla nurlanmalarının; hususî bir talim ve terbiye içinde letafet kazanmalarının hikmeti budur; yani ebedî hayata mazhar olmaktır. Vazife başındaki zerreler, âlem-i bekaya ve bütün cüzleriyle hayattâr olan âhiret yurduna birer zerre olmak için liyakat kazanmakla meşguldürler.⁵

KÂİNAT HAYATININ AKLI KUR’ÂN’DIR

Bediüzzaman, Hazret-i Muhammed’in (asm) maddî ve manevî hayatının kâinatın hayatının hayatı olduğunu; risâletinin, kâinatın şuurunun şuru ve nuru bulunduğunu; Kur’ân Vahyinin ise kâinat hayatının ruhu ve kâinat şuurunun akli bulunduğunu kaydeder.

Bediüzzaman’a göre, Peygamber Efendimizin (asm) risâleti ve Kur’ân, kâinatın umumî hayatı ile o kadar ilgilidir ki, risâlet nuru gitse, kâinat divane olacak, vefat edecek; Kur’ân gitse, yer küre kafasını ve aklını kaybedecek, şuursuz kalmış olan başını bir gezegene çarpacak ve bir kıyameti koparacaktır.⁶

Bundandır ki, İslâmiyet vazgeçilmez vahdet ve hayat dinidir.

Dipnotlar:

1- Mektûbât, s. 463.

2 - Ankebût Sûresi, 29/64.

3 - Sünûhât, s. 15 (yeni baskı: s. 84).

4- Mektûbât, s. 349.

5- Sözlür, s. 510.

6- Lem'alar, s. 329.